

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Når vi nu skal inddrage undertegnede i behandlingen af forslaget, skal jeg fortælle forslagsstillerne, at jeg i sin tid startede med at tage en uddannelse som skovarbejder. Dengang var jeg 16 år gammel, og jeg kunne godt se, at med det hårde fysiske arbejde, det er at være skovarbejder, ville jeg ikke kunne være i den branche i 44 år, til jeg kunne gå på efterløn. Derfor valgte jeg en anden uddannelse.

Jeg er så i mellemtiden hoppet lidt tilbage og er begyndt at lave lidt af det arbejde igen, men det, der er væsentligt, er, at man gør op med sig selv, om det er noget, man kan holde til.

Med hensyn til f.eks. politiet og det psykiske arbejdsmiljø og de psykiske arbejdsskader må man sige – hvis en politiassistent har det dårligt med at skulle stoppe folk og se deres kørekort eller at skulle sigte folk, fordi det kan være ubehageligt – at det er en naturlig del af arbejdet som politiassistent, og hvis man ikke kan holde til det, så skulle man have ladet være med at tage den uddannelse. Så skulle man lade være med at blive ansat dér.

Men for politifolk såvel som for alle andre kan der pludselig opstå noget, og i løbet af en hel karriere er der en statistisk mulighed for, at der sker en voldsom hændelse, som kan påvirke en. Men det er ikke alle, der kommer ud for det, og der er nogle, der bliver mere belastet end andre. Dér bør man også gå ind. Det var også det, jeg sagde i forhold til forventelighedsbegrebet. Sygeplejersken skal gribe patienten, der falder, selv om det ikke er det arbejde, man er uddannet til, men i virkeligheden noget andet.

Politifolk skal også ud at løse voldsomme opgaver, som man bliver meget påvirket af, og hvis det er nogle voldsomme hændelser, der måske er kommet for tæt på hinanden, der har gjort, at man er blevet så påvirket, at man ikke kan administrere sit arbejde længere, så mener jeg også, der er tale om en arbejdsskade.

Men det er mere den dér almindelige, brede definition af det arbejde, man laver. Hvis man over en årrække synes, at det er for hårdt at rende rundt og sigte folk eller anholde folk, så skal man lade være med at tage den uddannelse, og så skal man finde sig et andet arbejde. Det er der også nogle der gør. De erkender på et tidspunkt, at det er for træls at skulle rende rundt og have med de kriminelle at gøre hver

eneste dag, og så springer de fra og vælger en anden uddannelse.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det lyder som en udmærket og spændende dialog, der foregår her. Jeg er desværre ikke kvalificeret til at deltage i den, idet jeg lige kommer ind og skal fremføre, hvad vores ordfører, fru Tove Videbæk, som ikke kan være til stede, ville have sagt – eller noget af det, for jeg har streget noget, fordi jeg kan se, at som sagen har udviklet sig, er det måske overflødigt.

Jeg kan begynde med at sige, at vi er glade for og tilfredse med, at ministeren har tilkendegivet, at hun vil nedsætte et udvalg, der skal se på problemerne på området.

Det er jo et ganske spændende og godt område, som SF har taget op og fremsat beslutningsforslag om her. Vi har selvfølgelig sympati for forslaget, men kan ikke give det vores tilslutning, fordi vi synes, det er for detaljeret. Vi synes, det sætter for strenge rammer for det arbejde, som det opfordrer til at sætte i gang.

Så vores fulde sympati, men vi kan desværre ikke tilkendegive den som tilslutning til forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Det er ikke nemt at begå sig i det her Ting. I tirsdags havde SF et beslutningsforslag, som var for løst i fugerne, og i dag har vi så et beslutningsforslag, som er for stramt. Det er ikke nemt. Men nu skal man jo være taknemlig, og små sejre skal man også være glad for.

Jeg er selvfølgelig tilfreds med på SF's vegne, at vi nu får nedsat et udvalg. Jeg synes, det er o.k., at ministeren har taget den kritik af den fuldstændig vanvittige fortolkning af hele arbejdsskadebegrebet til efterretning, som er kommet frem efter den ændring, som både Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen har lavet af såvel ulykkesbegrebet som de øvrige arbejdsskadebegreber.

Men jeg synes, det er lidt forstemmende, at man fra Folketingets side ikke ønsker i højere grad at styre, hvad det er, der skal komme ud af det her udvalgsarbejde.

I 1990 eller 1991, tror jeg det var, afgav Folketingets Socialudvalg en beretning, hvoraf det fremgik, at der skulle nedsættes et udvalg, der skulle have til formål at komme med forslag til et forebyggende arbejdsskadesystem. Det udvalg blev nedsat, og det tænkte mange og dybe tanker, og det lavede en meget, meget tyk